

ДЪЛОТО НА АЛЕКСАНДЪРЪ БОЖИНОВЪ

Колкото тежки незгоди и да е понесалъ Божиновъ, — той не стана самотникъ въ своя животъ, въ своето изкуство. Чрезъ своето творчество Божиновъ не говореше къмъ единични, нему конгениални избраници. Той създаваше само за едно мнозинство, което най-често бѣше цѣлия нашъ народъ. Даже въ своитѣ любовни стихове, сатири и фейлетони, символични рисунки и пейзажи, той свеждаше всичко до едно въздѣйствие върху мнозинството.

Тази особеностъ на Божинова като художникъ намѣри най-присѣща проява въ карикатурата и дѣтската илюстрация, декоративния пейзажъ и художествено индустриалнитѣ съсъди — родове художествени произведения, предназначени за народната маса.

Разпространението и популярността на художественото дѣло на Божиновъ се дължи не само на духовитостта на линията и на съчетанието на боитѣ въ карикатурата; на наивността и простотата въ дѣтската илюстрация; на декоративността въ пейзажа и целесъобразното използване на художественитѣ форми. Необходимо бѣше и едно дълбоко съчувствие съ народа, дѣцата и тѣхнитѣ нужди. Огромната, жива и приветлива популярностъ всредъ всички кржгове на българския народъ, на която се радва Божиновъ, както никой другъ художникъ преди него, свидѣтелствува, че неговото дѣло по-вече отъ двадесетъ и петъ години е разрешавало политико - обществени, възпитателни и често художествени проблеми въ форми, които сж опреснявали, вдълбочавали и окриляли радостта къмъ живота у нацията ни.

АНДРЕЙ ПРОТИЧЪ